

BAŞIMIZA GELENLER!

“Life as We Know It/Başımıza Gelenler!” adlı romantik komedide, Holly Berenson (Katherine Heigl) yükselmekte olan bir restoran işletmecisi, Eric Messer ise (Josh Duhamel) gelecek vaat eden bir tv spor programı yönetmenidir. Felaketle sonuçlanan bir körlemesine randevudan sonra, tek ortak yanlarının birbirlerinden hoşlanmamaları ve vaftiz kızları Sophie'ye karşı duydukları sevgi olduğunu anlarlar. Ancak aniden Sophie'nin dünya üzerinde sahip olduğu tek şey haline gelen Holly ve Messer, anlaşmazlıklarını bir kenara bırakmak zorunda kalırlar. Kariyer hırslarını ve çakışan sosyal programlarını dengelemeye çalışırken, aynı çatı altında yaşarken ortak bir zemin bulmaya çalışmaları gerekmektedir.

“Life as We Know It/Başımıza Gelenler!” ilk senaryolarını yazan Ian Deitchman ve Kristin Rusk Robinson'ın senaryosundan Greg Berlanti tarafından yönetildi. Filmin başrollerinde Katherine Heigl, Josh Duhamel, Josh Lucas, Christina Hendricks ve Hayes MacArthur yer alıyor.

Filmin yapımcılığını Barry Josephson, Paul Brooks üstlenirken Denise Di Novi, Scott Niemeyer, Norm Waitt, Katherine Heigl, Nancy Heigl ve Bruce Berman yürütücü yapımcı olarak yer alıyor.

Kamera arkası ekibinde yer alan isimler, görüntü yönetmeni Andrew Dunn, prodüksiyon tasarımcısı Maher Ahmad, editör Jim Page, kıyafet tasarımcısı Debra McGuire ve besteci Blake Neely.

Warner Bros. Pictures Village Roadshow Pictures ortaklığıyla bir Gold Circle Films/Josephson Entertainment yapımı olan “Life as We Know It/Başımıza Gelenler!”i sunar. Filmin dağıtımını bir Warner Bros. Entertainment Şirketi olan Warner Bros. Pictures tarafından gerçekleştirilecektir.

YAPIM HAKKINDA

*“Sophie'yi dünya üzerindeki her şeyden daha fazla önemsiyorlardı—
ve dünyadaki herkesin içinde—bizi seçtiler.”*

~ SAYFADAN PERDEYE ~

Herkesin kusursuz bir yaşam için kurduğu plan farklıdır. Holly Berenson için, bu plan sahip olduğu küçük, lüks kafeyi bir restorana çevirmek, belki de bir gün bir restoranlar zinciri kurmaktır. Eric Messer için, ulusal spor kanalındaki yayın teknisyenliğinden, yönetmenliğe doğru yol almaktır.

Ancak hayatı nadiren planladığımız şekilde yaşarız. Holly'nin ve Messer'ın planları, ikisinin de en iyi arkadaşları olan Alison ve Peter Novack'ın trajik ölümü üzerine askıya alınır. Holly ve Messer, birbirlerinden hoşlanmaktan çok birbirlerine katlanmıştır; ancak şimdi kendilerini, Novak'ların küçük kızları Sophie'ye dadılık yaparken bulurlar.

Holly rolündeki Katherine Heigl, “Bu iki kişi kendilerini bir anda beklenmedik bir durumun içinde buluyorlar ve doğru olan şeyi yapmaları gerekiyor. Ama bunu yapmak, kendi hayallerinden büyük ölçüde fedakârlık etmek demek.”

Messer rolüyle Heigl'in karşısına çıkan Josh Duhamel, şunları ekliyor: “İkisi de o küçük kızı seviyor ve kendi hayatlarında tamamen zıt yönlere gidiyor olsalar, birbirinden hoşlanmasalar bile arkadaşlarının isteğini gerçekleştirmek, en azından denemek istiyor.”

Bir köşeye sıkışan Holly ve Messer, işleri bir şekilde yoluna koymak zorundadır.

“Başlangıçta bunu göremeseler de, Peter'ın ve Alison'un çocuğunu büyütmeleri, ikisinin de sevdiği bu çifte karşı bir son görev oluşturuyor,” diyor filmin yönetmeni Greg Berlanti.

Ian Deitchman ve Kristin Rusk Robinson'un yazdığı orijinal senaryo, ilk olarak yapımcı Barry Josephson'ın dikkatini çekti. “Beni anında yakalayan, harika bir senaryoydu,” diyor Josephson. “Eğlenceli ve yürekten bir öykü anlatıyordu, izleyiciyi güçlü bir şekilde perdeye bağlıyordu. Filmin işlediği fikre de bayıldım; çünkü bu, çocuk sahibi olan pek çok arkadaşımın hakkında konuştuğu bir şey. Çocuklarına bakmaları için en ideal seçim kim olur? Bir arkadaş mı yoksa akraba mı? Kim olabilir?”

Josephson senaryoyu yapımcı Paul Brooks'la paylaştı: Brooks'a göre senaryo “özdeşleşebileceğiniz bir öykü anlatıyordu. Eğlenceli, sıcak ve etkileyiciydi. Bence karakterler harikaydı; öykü eksiksiz ve dengeliydi. Aynı derecede güldüm ve ağladım.”

Heigl'in hisleri de aynı doğrultuydu. “Tam bir romantik komedi meraklısıyım,” diyor. “Bu tip filmleri çok seviyorum, sinemada izliyorum; bu da gerçekten eğlenceli ve ruhu olan bir film.”

Duhamel aynı fikirde olduğunu belirtiyor. “Bu senaryonun özel olduğunu düşündüm. Öykü çok eğlenceliydi ama aynı zamanda trajik ve hüznüydü. Bana göre, bu tür filmler en iyisi.”

Öykünün temelini oluşturan fikir, Deichtman'ın eşiyle, kızına hamile olan eşiyle yaptığı ve doğacak bebeğe kimin bakabileceği konusunun açıldığı bir konuşmaya dayanıyor. “İkimiz de şakayla karışık bebeği arkadaşlarımız Mike ve Clara'ya bırakmamız gerektiğini söyledik. Bizi daha iyi tanıyan kim vardı?”

Rusk Robinson şunları anımsıyor: “Ian bana bu konuşmadan söz ettiğinde güldüm çünkü Mike'la Clara'nın –tıpkı Holly ve Messer gibi— bir çift olmadıklarını ve farklı kişiliklere sahip olduklarını biliyordum. Ama bunun altında harika bir komedinin yattığını, bunu yazmamız gerektiğini düşündük.”

Deitchman şöyle devam ediyor: “Espri fırsatlarının hepimize cazip gelen ve ilgi çeken duygusal bir şeyi temel alması çok hoşumuza gitti.”

Bu özellik Berlanti'ye de aynı derecede çekici geldi. “Senaryo bir an insanı gülmekten kırıp geçirirken, bir sonraki sahnede çok gerçekçi ve yalın bir his veriyor. Benim için en önemli şey, izleyicilerin duygusal bir deneyim

yaşamalarını sağlamak; özellikle de aynı anda bir sürü çelişkili hissi barındıran bir öykü söz konusu olduğunda.”

Duhamel “Greg, insanı ilgilendiren öyküler anlatmak konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahip; ama bunu yumuşak ya da sadece erkeklere veya kadınlara yönelik olmayan bir şekilde yapıyor.” diye aktarıyor yorumlarını.

Heigl, “Daha iyi bir yönetmen veya işbirliğine daha yatkın bir yönetmen bulamazdım. O amansız bir öyküyü nasıl anlatması gerektiğini bilen sıra dışı, eğlenceli ve harika bir adam. Greg'le çalışmak bana çok şey kazandıran bir deneyim oldu,” diye belirtiyor.

Josephson'a göre, “Greg projeyi tam anlamıyla sahiplendi. Yazdığı televizyon dizilerine baktığınızda, sosyal konularla, çelişkilerle, insanların birbirleriyle kurduğu ilişkilerle ilgili olduklarını görüyorsunuz. Çekimler boyunca, oyuncuları arası kimyanın işlediğinden emin oldu ama çelişkiyi de ihmal etmedi.”

*“Cumartesi gecesi geldi. Eğlenmek istemez misin?
Gidip... arkadaşıyla buluşabilirim... sen de gidip
sevdiğin bir şeyler yap.Okuduğun
bir kitabı bitir. Blog'unu güncelle”*

~ DOSTLAR VE KOMŞULAR~

“Life As We Know It/Başımıza Gelenler!” başlarken, Holly Berenson ve Eric Messer...bir körlemesine randevudadırlar. Korkunç bir randevu.

“Hepimiz bu tip bir randevuyu biliriz,” diyor Berlanti, “kötü başlar ve git gide daha da feci bir hal alır.”

Heigl katılıyor, “Sorun Holly ve Messer'ın birbirlerinden rahatsız olmaları veya anlaşamamaları değil sadece. Durum berbat. Birbirlerinden nefret ediyorlar.”

“Arabalarına kadar bile idare edemiyorlar,” diyor Duhamel. “O kadar hızlı bir şekilde, o kadar kötüye gidiyor.”

Ne yazık ki ortak arkadaşları nedeniyle birbirlerinin hayatında kalırlar ve pek çok defa yan yana olmaları gerekir. İkisi de arkadaşlarının ve vaftiz kızları

Sophie'nin hatırına buna katlanır. Ama bebeğin bakımı kendilerine verildiğinde, durum katlanılmaz görünmektedir.

“Holly ve Messer birbirleriyle taban tabana zıt,” diyor Heigl. “Adam 'işine gelmiyorsa güle güle' tarzını benimsemiş—rahat ve lakayt, rüzgârın akışına göre gidiyor—kadınsa... öyle biri değil.” Diğer yandan Heigl’in canlandırdığı karakter, bir işletmeye ve iş planına sahip. “Sorumluluk sahibi, düzenli, programlı, biraz da saplantılı. Meslek yaşamında ve özel hayatında, işlerin ne tarafa gittiğini bilmek istiyor; doğaçlama yaşayabilecek bir kız değil.”

Josephson, Holly’nin onca planı arasında bir aileye yer ayırmamışken, bir anda bir taneye sahip olduğunu söylüyor. “Buna hiç de hazırlıklı değil. Aslına bakarsanız, tamamen farklı bir hayat planlıyordu. Şimdi işleri toparlamaya çalışıyor; ama bu o kadar kolay değil. Katherine bu ikilemi çok güzel canlandırdı.”

Berlanti “Öyküye ek olarak, filmin bir parçası olmak istememin bir nedeni de Katherine Heigl ile çalışma fırsatıydı,” diye itiraf ediyor. “Komedide de dramda da ne kadar başarılı olduğunu biliyorum; o nedenle Katherine, benim için Holly’nin vücuda gelmiş haliydi.”

Aktrisin oynadığı karakterle ortak bir noktası, yemek sanatlarına olan sevgisiydi. “Yemek pişirmeyi seviyorum,” diyor Heigl, “ama ne yazık ki istediğim kadar sık yapamıyorum. Altı ayda bir tam bir 'Martha Stewart' kesiliyorum ve dostlarım için küçük akşam yemeği davetleri veriyorum.” Aşçı rolü için yaptığı araştırmalar, kendi hayatında da meyvesini verdi. “Sebzeleri doğru şekilde kesip julyen doğramayı öğrendim; epey zaman kazandırıyor.!”

Heigl, Duhamel'in Messer rolünde ekibe dahil olmasında anahtar rol oynadı. İki arkadaşı “Life As We Know It/Başımıza Gelenler!” karşılıklarına çıkana kadar uzun zamandır birlikte çalışmayı umuyordu. “Messer için mükemmel olacağını düşündüm—Messer biraz dağınık, beyzbol şapkası-tişört-jean üçlüsünden vazgeçmeyen tipte biri olsa ve Josh çok bakımlı da, onun bu rolü oynaması gerektiğini biliyordum.”

Duhamel, karakteri yönetmenle uzun uzun tartıştı. “Greg ve ben, onu aşkı öğrenmesi gereken büyüleyici bir çapkın olarak canlandırma tuzağına düşmenin

çok kolay olduğunu hissettik ama onun bundan çok daha fazlası olmasını istiyorduk. İkimiz de onun pişmanlık duymayan, izleyicinin hemen sevmeyeceği şeyler söyleyen veya yapan biri olmasının iyi olacağını düşündük. Kabul edin, erkekler böyle olabiliyor.”

Holly gibi, Messer da kariyerinde yükselmek üzereyken işler raydan çıkar. “O temelde düğmelere basan biri ama sonunda yönetmenlik yapma fırsatını kolluyor; belki klişe gelebilir ama bu, onun hep istediği bir şey,” diye devam ediyor Duhamel. “Fırsat eline geçtiğinde ve işler planladığı gibi yürümediğinde, suçlu Holly'ye atıyor ve bu da aralarındaki gerginliği artırıyor.”

“Josh Duhamel çok yakışıklı, çok saç var, çok uzun, çok cazibeli, yaptığı işte çok iyi,” diyor Brooks monoton bir sesle. “Şaka bir yana, oldukça başarılıydı. Harika içgüdüler, harika zamanlama. Bence Kate'le arasındaki kimya muhteşemdi.”

Berlanti bu sözlere seve seve katılıyor. “Josh, erkeklerin beraber takılmak, kadınlarınsa aşık olduğu erkeklerden biri; bu role gereken şey tam da buydu.”

Josh Lucas, Holly'nin hayatındaki diğer erkeği, Sam'i canlandırıyor. “Bu filmin her yerinde Josh'lar vardı,” diyen yönetmen, bu sözlerle sadece iki oyuncuyu değil, Heigl'ın arada sırada sete gelen kocası Josh Kelly'yi de kastediyor. “Elini sallasan Josh'a çarpıyordu,” diye espri yapıyor.

Yapımcı, Lucas'ın role katkısına bayıldığını söylüyor. “Josh Lucas doğal bir karizmaya sahip ve kendini sevdiren biri. Yönetmen olarak, perdede 20 dakika görünen ve baş kadın karakterin sevgisi için rekabete giren bir baş erkek karakterle baş etmeniz gerekiyor. Josh Lucas bunu inandırıcı şekilde yapabilecek biri. Sam kendinden ve hayattaki yerinden çok memnun; bu da Messer'da olmayan ve Holly'ye çok cazip gelen bir şey.”

Lucas “Sam, dikkatini çekmeyi ve onunla flört etmeyi veya yemeğe çıkarmayı umarak, Holly'nin işlettiği kafeye geliyordu, diyor. “Ama şartlar, birbirlerini sürekli iskalamalarına yol açıyor.”

Filmdeki romantizm üçgeninin merkezinde, hepsini bir araya getiren biri var: Christina Hendricks ve Hayes MacArthur'un canlandığı Allison ve Peter

Novak'ın ellerine bıraktığı Sophie. Bebeği Alexis, Brynn ve Brooke Clagett adlı üçüzler oynuyor.

Perdede bir bebeğin canlandırılması için sık sık ikizler kullanılırken, tek yumurta üçüzlerinin bulunması nadir rastlanan bir şey. “Bir bebeği üçüzlerin canlandırmasının ihtiyacımız olan farklı duyguları alma ihtimalini artıracığını düşündük,” diyor Josephson.

Kızlar oyuncu kadrosunun da film ekibinin de hayranlığını kazandı. Berlanti, gözlemlerini “Bebeklerle çalışmanın en güzel yanı, tüm oyuncularını ve çevrelerindeki herkesi ne kadar doğal bir şekilde yönlendirdiklerini görmek,” diye aktarıyor. “Bence bu, sahnelere harika bir gerçekçilik katıyor.”

Duhamel, “Çocukların etrafında olmaya bayılıyorum,” diyor. “Bebekleri tanımak için prodüksiyona normalden bir hafta kadar erken geldim; böylece bana alışmalarını ve birbirimize bağlanmamızı sağladım.”

Çekimlerin zamanlaması, Heigl için beklenmedik bir tesadüfe sahne oldu. “Filmde yaşadığım yeni annelik, tam da kendi hayatımda yeni anne olduğum döneme denk geldi.”

Ancak aktris üçüzlerle çalışmanın nasıl bir şey olacağından emin değildi. Heigl “Başlangıçta çok endişeliydim,” diyor, “ama onlarla çekim yaptığımız son gün bittiğinde vedalaşırken neredeyse ağlamaya başlayacaktım. Onlara çok bağlanmıştım.”

Messer ile Holly ebeveynlik konusunda yol alırlarken, sadece ebeveynlik görevlerini değil, bir evi de paylaşırlar. Sophie'ye bakmak için yaptıkları anlaşmanın bir parçası olarak, Peter'la Alison'ın evine taşınırlar ve orada meraklı komşuların ilgi odağı olurlar.

Berlanti şöyle anlatıyor: “Çoğu genç anne babanın, hemen hemen aynı deneyimi yaşayan genç ebeveynlerden veya çiftlerden oluşan bir destek grubuna dahil olduğunu umuyordum. Aklımdan geçen şey 'Pekâlâ, işe koyulup birkaç gerçek komedyen bulalım ve durumun mizahını güçlendirelim,' idi.”

Yapımcılar doğaçlamayla baş edebilecek ve her bir karakterin eşsizliğini vurgulayacak oyuncuları aramaya başladılar. “Melissa McCarthy, Andy Daly, Rob Huebel, Jessica St. Clair, Will Sasso, Bill Brochtrup gibi oyuncuları bulduk—tüm

bu insanlar ben sadece kamerayı çalıştırırken işlerini tekrar tekrar yapabiliyor. Filme yaptıkları katkı sınırsızdı. Komşuların perdede görüldüğü her seferinde, izleyicileri büyük bir sürprizin beklediğini biliyordum; yine de komşuların yaptığı her şey, Holly ile Messer'ın Sophie ile ilk yıllarını geçirmeye çalışırken olanların tonuyla uyuşuyordu.”

Heigl da Duhamel de kadroyla çalışırken çok eğlendiler. “Komşuları tikli, eksantrik, acayip ve komik olarak gösterdiler... ama yine de çok gerçek karakterlerdi,” diyor aktris. “Kimse rolünü özdeşleşemeyeceğiniz kadar abartmadı.”

Holly ile Messer'a işyerlerinde katılan karakterler, Holly'nin sağ kolu rolündeki DeRay Davis ve Messer'ın patronu rolündeki Reggie Lee. Evde ise, Britt Flatmo onsuz yapamayacakları bebek bakıcısını, Sarah Burns de Sophie'nin vaftiz ebeveynleri ile yaşaması gerektiğine ikna edilmesi gereken sosyal hizmet görevlisini canlandırıyor.

Yapımcılar, tüm kadroyu heyecanla karşıladı. Josephson, “Her gün bundan daha çok eğlendiğim bir film hatırlamıyorum; bunu da büyük ölçüde oyuncu kadromuza borçluyuz,” diyor. “Perdede harikalar yaratıyorlar; sette de durum hemen hemen aynıydı. Herkes işini severek yaptı ve ister büyük ister küçük olsun, rolüne tutkuyla yaklaştı.”

*“Küçük bir gurme yiyeceği dükkânı işletiyorum;
yakında küçük bir gurme restoranı olacak. Genişliyoruz.
Yeni zemin döşemesi. Altıgen fayans düşünüyorum.”*

~ EV VE OCAK~

“Life As We Know It/Başımıza Gelenler!”in çekimleri, öykünün geçtiği Atlanta, Georgia'da gerçekleştirildi. Holly, Messer ve Sophie'nin yaşadığı mahalleyi, özellikle de oturdukları evi bulmak çok önemliydi.

Prodüksiyon tasarımcısı Maher Ahmad “Dış çekimler için biraz eğimli ve biraz tepede yer alan çok güzel bir sokakta, Koloni tarzı bir evde karar kıldık.

Daha sonra, gerçek evin içini kopya etmek istemediğimizden, evin iç görünümüne karar vermemiz gerekiyordu.”

Tasarımcı, iç mekânı kolaylık amacıyla genişletirken evin iç görünümüyle uyumlu bir şey oluşturdu. “Amacım, Greg'e ve görüntü yönetmenimiz Andrew Dunn'a görülecek şeyde çeşitlilik, mimari ve görsel açıdan ilgi çekecek bir set ve çekim teknikleri sunmaktı,” diye açıklıyor Ahmad. “Onlara açık bir alan vermek ve bir odadan diğerine kolayca hareket etmelerini sağlamak istedim. Bunun için Fransız tarzı büyük kapılar ve her şeyi birbirine bağlayan bir hol tasarladım; böylece herhangi bir eksenden dolly ile kaydırma yaptıklarında büyük giriş holünü görebilirlerdi.”

Berlanti “Ev oldukça güzel,” diyor. “Bence çoğumuz burada yaşamak istediğimiz düşündük. Maher hepimizin ihtiyaçlarına cevap veren, şaşırtıcı bir iş çıkardı.”

Karakterlerin ihtiyaçlarının karşılanması konusunda, Ahmad şunları söylüyor: “Özellikle de aşçı olan ve yemek pişirmesini göreceğimiz Holly'nin eve taşınmasından sonra tüm mutfak aletlerinin iş görmesi gerekiyordu. Kurulan iki şöminelerin iki tanesi çalışır durumdaydı; böylece mevsimlerin geçişini yansıtmaya yardımcı oluyordu.”

Berlanti, “Film bir yıl içinde geçen bir öykü anlatıyor; bu zaman zarfında meydana gelen tüm olayları –doğum günleri, Şükran günü vs— izliyoruz,” diyor Berlanti.

Çocuklu ailelerdeki en sıcak ve sevimli odalardan biri, bebek odasıdır; Sophie'nin odasının özel olması gerekiyordu. Şansa bakın ki Ahmad beklenmedik bir kaynaktan yardım aldı: Eşi ilk bebeğini doğurmaya hazırlanan yapımcı Barry Josephson, “odaya inşa edilecek bir çatı penceresinin hem aydınlık hem de sevimli bir hava katacağını söyledi,” diyor Ahmad. “Odaya güzel bir mimari çeşitlilik kazandırdı.”

Josephson, tasarım ekibinin çabalarının öykü anlatımında doğru atmosferi yaratma konusundaki katkılarını takdir ediyor. “Yaşadıkları trajediden sonra, kasvetli bir eve taşınmalarını istemiyorduk. Holly ile Messer'ın, orada yaşarlarsa

güzel bir başlangıç yapacaklarını hissetmeleri gerekiyordu. Maher'ın bize sunduğu tasarım, aile bakımından çok olumlu ve doğal bir his verdi.”

Josephson'ın etkilediği tek yer bebek odası değildi. Sokaktaki bir mahalle eğlencesini gösteren bir sahnede, bir dondurma kamyonu görünür. Ahmad “Sanat yönetmenimiz, çok yetenekli bir grafik sanatçısı olan Austin Gorg, kamyonun yan tarafında görünecek bir logo ve karikatür çizdi: Büyük Barry'nin Dondurmaları,” diye gülümsüyor. “Barry buna çok şaşırdı; ama bundan hoşlanmışa benziyordu.”

Her ne kadar ev filmin ana setini oluştursa da, Holly ile Messer'ın bireyselliklerini anlamamız açısından büyük önem taşıyan başka mekânlar da vardı: Holly'nin işlettiği Fraiche adlı kafe ve Messer'ın Atlanta Hawks basketbol takımı için yayın teknisyeni olarak çalıştığı stüdyo.

“Fraiche mekânı gerçekten çok önemliydi. Bir sürü yere baktık. Yaklaşık 40 kadar yer gördükten sonra Belly General Store'u bulduk.” İdeal bir yer olmasına rağmen, dükkânın Fraiche'ye dönüşmesi için biraz değiştirilmesi gerekiyordu. Ancak, diyor Ahmad, “Mekânın sahibi, ihtiyacımız olan tüm değişiklikleri yapmamıza izin verecek kadar cömert davrandı.”

NBA de prodüksiyon sürecinde işbirliğine yatkın davrandı. Yapmamız gereken şeyleri onlar olmadan yapamazdık,” diyor Josephson. “Gerçek görüntüleri kullanmamıza izin vermekle kalmadılar, bizi Phillips Arena'ya götürüp Atlanta Hawks ile tanıştırdılar.” Yapımcıların bir maçı ve boş tesisin zemininde Messer için önemli bir an oluşturan bir sahneyi çekmelerine izin verildi.

Messer'ın maçlar sırasında çalıştığı reji odası için Ahmad ve ekibi bir set hazırlamaya çalışırken, TBS olaya müdahale etti. “Turner Stüdyoları'nın tüm kumanda panoları ve monitörleri ile uygun ve işimize çok yarayan bir prodüksiyon odası olduğu ortaya çıktı.”

*“Şans seni hayatta buralara kadar getirmiş
olabilir ama ebeveynlikte yol almanı sağlamaz.”*

~ KENDİNE HAS BİR YAŞAM ~

“Life As We Know It/Başımıza Gelenler!”in oyuncu kadrosu da yapım ekibi de hayatın ve öykü anlatımının, bağlantılı olduğunu düşünüyor.

Katherine Heigl, “Hayatımızda pek çok şey yaşıyoruz—bazen heyecan verici, bazen acıklı, bazen güzel şeyler,” diyor. “Yaptığımız işin amacı, bu öyküleri izleyicilerin karakterlerle ve içinde buldukları durumlarla özdeşleşebileceği bir dürüstlikle anlatmak; bunu başardığımızı umuyorum.”

Josh Duhamel şunları ekliyor: “Bence bekârlıktan babalığa geçiş yapan tüm erkekler bu filmde kendilerinden bir şey bulacaklar.”

Yönetmen Greg Berlanti, “Pek çok bakımdan, bir film yönetmenin ilk kez ebeveyn olmakla aynı şey olduğunu düşünüyorum. Buna hazırlanmak için aylarca canla başla uğraşıyorsunuz ama o an geldiğinde –setteyken veya bebek doğduğunda—kendinizi akışa bırakmanız gerekiyor. Holly ve Messer'ın öğrenmesi gereken şey de bu. Bence bu özelliği, öyküyü evrensel ve izleyicinin hoşuna gideceğini umduğum bir hale getiriyor.”

#